

CARTAS DE ECOLOGISTAS CATALANES SOBRE EL LLAMADO IV CINTURÓN

UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA
Sr. Joan Martínez i Alier
Campus Universitari, s/n
08193 BELLATERRA

12 de febrer del 1995

Benvolgut senyor,

El poble de Marata ha estat, és i vol ser en el futur un poble pagès i ramader. Aquesta pretensió tan simple comença a semblar impossible davant de decisions polítiques i econòmiques que no compartim.

Marata, com altres indrets encara rurals del Vallès Oriental, té un potencial econòmic agrícola i ramader que no es pot menysprear; aquest potencial es basa principalment en les generacions joves que han optat per ser pagesos. Marata també és un paisatge que acull el poc que queda del Vallès rural de la plana, un mosaic d'ambients, refugi de natura i zona d'esplai de molts ciutadans veïns nostres.

En aquest moment el poble de Marata sent l'amenaça de quelcom que pot trasbalsar el nostre futur. El MOPTMA («Programa de Actuaciones Prioritarias en Carreteras 1993-95») i la Conselleria d'Obres Públiques (Projecte d'Adaptació del Pla de Carreteres de Catalunya, DOG 1956 de 5 d'octubre de 1994) preveuen la construcció del IV Cinturó de Barcelona. Aquest projecte configura un model territorial que entra en contradicció amb les directrius internacionals de creixement sostenible i de conservació dels recursos naturals (V Programa Comunitari, Informe Brundlandt).

El nostre poble s'hi oposa i ens hem sumat a la campanya engegada per moltes entitats i ajuntaments del Vallès per tal d'impedir-ne la seva construcció. Creiem que cal un posicionament ampli des dels més diversos àmbits socials i culturals davant d'un projecte que té una repercussió tan gran sobre el futur del nostre país.

Us adjuntem la carta que sobre aquesta qüestió ens ha adreçat l'insigne Dr. Margalef. Pensem que les seves reflexions han de transcendir i no ens poden deixar indiferents. Així mateix també us enviem la documentació que li vàrem trametre.

Finalment us demanem que des de la vostra posició feu vostres les nostres inquietuds i així ho manifesteu. Seria del tot llastimós que un cop més l'empobrida discussió política i econòmica no fos contrastada per l'enriquidora aportació d'un debat en l'àmbit científic i teòric. Estem a la vostra disposició per tot allò que pugueu necessitar.

Aprofitem l'avinentsa per saludar-vos molt atentament.

Josep Lloreda i Espinassa
President del Centre Cultural de Marata

UNIVERSITAT DE BARCELONA
Departament d'Ecologia - Facultat de Biologia
Avda. Diagonal, 645
08020 Barcelona
Tel. 402 15 09 - Fax 411 14 38

Barcelona, 17 de gener de 1995

Sr. Josep Lloreda i Espinassa
Centre Cultural de Marata
Plaça de Marata, s/n
08520 Les Franqueses del Vallès

Distingit amic:

He rebut la vostra carta del dia 3 del corrent amb la documentació annexa, que he llegit; per altra part ja estava enterat, encara que no amb el detall que manifesteu, de com van moltes d'aquestes coses. De fet ja fa anys que vaig haver de dimitir del PEIN i no estic massa d'acord amb la manera com es tracta el nostre entorn natural, ni de l'ideal de país que es té. Per altra part tinc ja 75 anys i estic legalment retirat.

El que no vol dir que no m'interessin totes les qüestions referents a l'organització territorial del nostre país i del tractament de la naturalesa que es fa. Però les qüestions són de mal resoldre, perquè neixen de la filosofia general que impera en el país, com a tot Europa, però potser encara més ací que a fora, perquè, malgrat el que es digui, el nostre país col·lectivament mai ha mostrat gran apreciació per la naturalesa. Vull dir que les accions es limiten al que els Nordamericans diuen les accions NIMBY («not in my backyard») i ha estat impossible de que es formi una consciència positiva de com voldriem que fos el nostre país, malgrat tots els activismes més o menys ecològics.

Un veu que l'espai ocupat per vies de comunicació creix continuament i que sovint no sols les carreteres sino les seves immediacions queden com a veritables nafres paisatgístiques. Realment, l'apreciació del paisatge i de l'entorn es bastant inferior aquí que a molts altres indrets d'Europa. No us voldria encomanar el meu pessimisme que potser ve de que ja soc massa vell. Tot plegat demanaria una acció més vigorosa i contundent de les noves generacions, però sembla que ja es satisfan amb la propaganda ecològica televisiva. Sembla que es més efectiva la influència política local que una racionalitat planificadora en relació amb el país ideal que voldriem.

Solament puc desitjar-vos bona sort.

Cordialment,

Ramon Margalef